

individual characteristics of students; students must be active participants in classes, receive new answers to questions, they should be active participants of the learning process; the material to be mastered must be divided into available parts and present it in a certain sequence; learning should be managed by finding answers to questions; reflection as a mandatory element should be present during the whole period of learning; students must be able to successfully apply the knowledge gained during training in practice in appropriate work situations.

Наталія Яблонська,
кандидат філологічних наук,
викладач кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності
Західноукраїнський національний університет
Роман Грабас,
здобувач 1 курсу магістратури
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»,
Західноукраїнський національний університет

НАПРЯМКИ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

У сучасному світі управлінська діяльність є необхідною умовою професійної життєздатності керівника закладом освіти будь-якого профілю.

В даний час в науковій літературі є багато формулювань та трактувань визначення управлінської діяльності. Дефініція понять може різнитися через окремі категорії філософської та педагогічної думки, але суть основних рис особистості, досвіду, знань, авторитетності та повноважень керівника закладу залишається незмінною. Як влучно зауважує Л. М. Сергеева: «більшість досліджень підтверджує той факт, що категорія «управлінська компетентність» визначається головним чином наявним рівнем професійної освіти, досвідом, індивідуально-психічними особливостями (темперамент, характер, соціально-

психологічні, професійно-ділові, адміністративно-організаторські, вольові якості), мотивацією професійної діяльності й безперервної освіти, самовдосконаленням і рефлексією, рівнем творчого потенціалу» [2].

Європейські країни, формуючи наприкінці ХХ – початку ХХІ століття політику в галузі управлінської діяльності керівника, все більше звертають увагу не тільки на її економічну необхідність, викликану суттєвими змінами на сучасному ринку праці, але і на її соціально-культурну значимість. Керівник закладу освіти стає важливим чинником як професійного, так і особистого успіху працівників та школярів, освіта відіграє головну роль як при входженні людини у професійне середовище, так і за його «впливання» у суспільство.

Документи Європейських самітів (European Council Presidency Conclusions) у Лісабоні (23–24 березня 2000 року) та Санта-Марія да Фейра (19–20 червня 2000 року) відзначають, що освітні системи Європейського союзу повинні пристосуватися до реалій ХХІ століття стати головною політичною програмою громадянського суспільства, соціальної єдності та зайнятості [4].

Створити всі умови для того, щоб кожен, хто вчиться чи працює, в закладі освіти зміг самореалізуватися – важливе завдання для керівника. Здатність до постійного нарощування кваліфікації рівня професійної компетентності у межах колись набутої професії – необхідна риса сучасного спеціаліста-управлінця. Важливою особливістю додаткової адміністративної освіти є варіативність організаційно-правових форм її реалізації відповідно до різноманітності організаційно-правових форм установ та організацій, які мають потенційне право на надання послуг з реалізації програм додаткової професійної освіти. Крім того, слід врахувати і варіативність видів додаткової професійної освіти, які включають підвищення кваліфікації, професійну перепідготовку та стажування. Тут можна використовувати такі основні методологічні підходи як

соціокультурний, соціально-економічний, філософський, соціологічний, діяльнісний.

Таким чином, напрямки діяльності керівника закладу освіти повинні бути спрямовані на ті, що забезпечують її ефективне функціонування як відкритої соціально-економічної та соціально-педагогічної системи: багатofункціональність; особистісна орієнтація освітньої діяльності; різнорівневність; різноманітність змісту, форм, технологій освіти; індивідуалізація методик освіти як необхідна умова задоволення освітніх потреб, професійно-освітніх запитів; адаптивність; профільність; професійно-прикладна та практична спрямованість; мобільність та людино-центристський підхід.

Список використаної літератури

1. Мартинець Л.А. Управлінська діяльність керівника навчального закладу: навчальний посібник. Вінниця, 2018. 196 с.
2. Сергеева Л. М. Сучасні орієнтири змісту управлінської компетентності керівника навчального закладу. *Теорія та методика управління освітою*. 2010. № 3. С. 76.
3. Шегеда А., Стефанович О. Управління закладом освіти на засадах кваліметричних вимірювань. *Нова педагогічна думка*. 2019. № 1. С. 16–20.
4. European Council conclusions (1993-2003). URL: <https://www.consilium.europa.eu/en/european-council/conclusions/1993-2003/>

Ілля Лисокон,
Assistant of the department of social pedagogy and social work of
Kryviy Rih State Pedagogical University

ANALYSIS OF THE DEFINITION «MANAGEMENT OF EDUCATION» IN THE UKRAINIAN PEDAGOGICAL DISCOURSE

The national system of education has always been a subject of scientific discussions in the pedagogical paradigm. It should be noted that this system is multi-